

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА

ЛІВАР ЮЛІЯ ОЛЕГІВНА

УДК 342.9.03

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВ
ПРО НАКЛАДЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ

Спеціальність 12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

Автореферат
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Харків – 2015

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана у Харківському національному університеті імені В.Н. Каразіна Міністерства освіти і науки України.

Науковий керівник

доктор юридичних наук, професор,
Заслужений юрист України
Кагановська Тетяна Євгеніївна,
Харківський національний університет
імені В.Н. Каразіна,
декан юридичного факультету,
завідувач кафедри державно-правових
дисциплін

Офіційні опоненти:

доктор юридичних наук, професор
Миронюк Роман Вікторович,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ,
професор кафедри адміністративного
права, процесу та адміністративної
діяльності ОВС

кандидат юридичних наук, доцент
Сьоміна Валентина Анатоліївна,
Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого,
доцент кафедри адміністративного права

Захист відбудеться «05» жовтня 2015 року о 10.00 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради К 64.051.28 у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна за адресою: 61022, м. Харків, майдан Свободи, 6, ауд.431.

З дисертацією можна ознайомитись у Центральній науковій бібліотеці Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна за адресою: 61022, м. Харків, майдан Свободи, 4.

Автореферат розісланий «04» вересня 2015 року.

Учений секретар
спеціалізованої вченої ради

Ю. П. Янович

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Найбільш поширеним засобом забезпечення законності у різних сферах суспільних відносин була і залишається адміністративна відповідальність. Інститут адміністративної відповідальності, з одного боку, є одним із найбільш детально нормативно врегульованих, а з іншого – таким, що постійно перебуває в динаміці. Це зумовлюється постійним і стрімким розвитком суспільства, поступовою трансформацією економіки, виникненням нових, раніш невідомих відносин. Зазначене вище відбивається і на спектрі адміністративних стягнень, які виступають мірою адміністративної відповідальності, і на переліку діянь, котрі визнаються законодавцем адміністративними правопорушеннями, і на процесуальних засадах реалізації адміністративної відповідальності.

Разом із тим, залишається проблематичним досягнення основної мети адміністративної відповідальності, що прямо пов'язано із виконанням постанов про накладення адміністративних стягнень. Ця мета переважно забезпечується створенням таких процесуальних механізмів виконання постанов про накладення адміністративних стягнень, які дають можливість досягти бажаного результату як в умовах добровільного виконання, так і примусового. Проте існуючі в чинному Кодексі України про адміністративні правопорушення процесуальні конструкції провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень не забезпечують повною мірою безумовного виконання всіх постанов. Це пов'язано з тим, що зазначені конструкції не враховують особливостей осіб, на яких накладаються адміністративні стягнення, з точки зору можливостей реального виконання ними адміністративних стягнень. Наприклад, ситуацій, коли у особи відсутні можливості для сплати штрафу через те, що вона не має постійної роботи чи майна, на яке можна звернути стягнення. Крім того, потенціал виконання деяких адміністративних стягнень обмежується внаслідок ухилення особи від їх виконання.

У зв'язку з цим звертає на себе увагу проблема побудови ефективного механізму заміни адміністративних стягнень з метою забезпечення безумовного досягнення цілей адміністративної відповідальності в результаті виконання постанов про накладення адміністративних стягнень.

З точки зору забезпечення прав учасників провадження у справах про адміністративні правопорушення та провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень, існує також проблема колізії між вимогою негайного виконання постанови про застосування адміністративного арешту та правом особи на оскарження такої постанови.

Наукового осмислення потребують і такі питання теоретичного характеру, як співвідношення провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень з адміністративним процесом взагалі та провадженням у справах про адміністративні правопорушення зокрема, визначення принципів зазначеного провадження, а також створення механізму ефективної заміни адміністративних стягнень.

Отже, сучасний інститут адміністративної відповідальності потребує створення належного наукового підґрунтя для удосконалення порядку і правил

виконання постанов про накладення адміністративних стягнень для забезпечення безумовного їх виконання і досягнення мети адміністративної відповідальності, що й зумовлює актуальність теми дослідження.

Теоретичне підґрунтя дисертаційного дослідження склали наукові праці вітчизняних учених-адміністративістів: В. Б. Авер'янова, О. Ф. Андрійко, О. М. Бандурки, Ю. П. Битяка, І. Л. Бородіна, І. П. Голосніченка, Є. В. Додіна, Л. В. Ковалю, Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова, А. Т. Комзюка, О. В. Кузьменко, Д. М. Лук'янця, О. І. Миколенка, Р. В. Миронюка, С. Г. Стеценка, М. М. Тищенко, Ю. С. Шемшученка, О. М. Якуби та багатьох інших. Важливе значення для вивчення проблем виконання постанов про накладення адміністративних стягнень мали також наукові праці вчених у галузі теорії права: С. С. Алексєєва, А. М. Колодія, В. В. Лазарева, Н. М. Пархоменко, С. П. Погребняка та ін.

Нормативно-правову основу роботи склали акти вітчизняного адміністративного та кримінально-виконавчого законодавства, а також акти адміністративно-деліктного законодавства зарубіжних країн.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Тема дисертації визначена з урахуванням Концепції реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 р. № 1209-р, Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2010–2014 років, затвердженого наказом МВС України від 29 липня 2010 р. № 347. Дисертаційне дослідження здійснювалося в рамках планових тем юридичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

Мета і задачі дослідження. Метою дисертаційного дослідження є визначення процесуальних засад виконання постанов про накладення адміністративних стягнень, прийнятих за результатами проваджень у справах про адміністративні правопорушення, а також вироблення на основі отриманих знань практичних рекомендацій щодо вдосконалення порядку і правил виконання зазначених постанов з урахуванням особливостей кожного виду адміністративних стягнень.

Для досягнення поставленої мети необхідно розв'язати такі задачі:

- узагальнити існуючі в науці підходи до визначення поняття, змісту та структури адміністративно-деліктного процесу і визначити авторську позицію щодо цього поняття;
- охарактеризувати загальну процесуальну конструкцію провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень та визначити її місце в структурі адміністративно-деліктного процесу;
- розкрити зміст та особливості процесуальних конструкцій проваджень по виконанню постанов про накладення окремих видів адміністративних стягнень;
- описати й узагальнити принципи провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень;
- обґрунтувати вимоги до процесуальної конструкції провадження по заміні адміністративних стягнень;

- розробити схему заміни адміністративних стягнень з урахуванням об'єктивних і суб'єктивних факторів, що впливають на їх виконання;

- надати обґрунтовані висновки та рекомендації щодо вдосконалення чинного законодавства в частині правового регулювання діяльності щодо виконання постанов про накладення адміністративних стягнень.

Об'єкт дослідження становлять суспільні відносини, що виникають в процесі реалізації проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень.

Предметом дослідження є провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень, їх нормативно-правова основа та практика реалізації відповідних правових норм.

Методи дослідження. Обґрунтованість та достовірність наукових результатів забезпечувалися використанням філософських, загальнонаукових, спеціально-наукових та конкретно-наукових методів пізнання, зокрема таких, як діалектичний метод, системний, структурно-функціональний, формально-логічний та ін.

З позицій діалектичного методу в дисертації розглядалися наукові концепції щодо змісту й природи адміністративного процесу та адміністративних проваджень, які виникали на різних етапах розвитку наукової юридичної думки. Для дослідження процесуальних конструкцій проваджень по виконанню постанов про накладення певних видів адміністративних стягнень широко використовувались системно-структурний (для визначення структури проваджень) та формально-юридичний методи (для встановлення дійсного змісту норм, що регламентують діяльність уповноважених суб'єктів на кожній стадії провадження). Диференціацію видів проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень виконано типологічними методами класифікації та систематизації (групування). Для побудови схеми ефективної заміни адміністративних стягнень, а також для формулювання рекомендацій щодо побудови процесуальної конструкції провадження по заміні адміністративних стягнень послуговувались методами аналізу і синтезу. Знайшли своє застосування й такі методи, як історичний та метод порівняльного правознавства. Історичний метод використовувався при дослідженні точок зору на зміст окремих адміністративно-юрисдикційних проваджень, метод порівняльного правознавства – при вивченні положень актів зарубіжного адміністративно-деліктного законодавства в частині виконання та заміни адміністративних стягнень.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що вперше у вітчизняній науці адміністративного права здійснено комплексне дослідження процесуальних засад виконання постанов про накладення адміністративних стягнень, які приймаються за результатами розгляду справ про адміністративні правопорушення. У ході дисертаційного дослідження сформульовано низку нових теоретичних висновків та практичних узагальнень і пропозицій, зокрема:

уперше:

- доведено положення про чотирьохелементну структуру адміністративно-деліктного процесу, до якого входять: провадження у справі про адміністративні правопорушення; провадження щодо перегляду постанови у справі

про адміністративні правопорушення; провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень; провадження по заміні адміністративних стягнень;

- обґрунтовано існування серед проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень таких їх видів, як усічене провадження, подвоєне провадження та складне провадження;

- обґрунтовано існування окремого провадження по заміні адміністративних стягнень; запропоновано новий погляд на його структуру, підстави та перспективну нормативну конструкцію;

- виділено специфічний для провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень принцип безумовного виконання, а також доведено, що значна частина принципів провадження у справах про адміністративні правопорушення не притаманні провадженню по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень;

удосконалено:

- підходи до визначення поняття «адміністративно-деліктний процес» як регламентованого нормами адміністративного права порядку виявлення та фіксації адміністративних правопорушень, застосування адміністративних стягнень до осіб, що їх вчинили, практичного виконання цих стягнень, а також забезпечення прав осіб, що притягуються до адміністративної відповідальності;

- позиції науковців щодо співвідношення категорій «адміністративний процес» та «адміністративне провадження»;

- способи вирішення колізії між вимогою негайного виконання постанови про застосування адміністративного арешту та правом особи на оскарження такої постанови;

дістали подальшого розвитку:

- теоретичні положення щодо структури проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень;

- вчення про принципи адміністративно-юрисдикційного процесу;

- положення про особливості процесуальних конструкцій виконання окремих видів адміністративних стягнень.

Сформульовано низку пропозицій щодо удосконалення правового регулювання виконання постанов про накладення адміністративних стягнень, зокрема запропоновано нові структуру та редакцію глави 34 КУпАП «Провадження по заміні адміністративних стягнень», які наведені у додатку А.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що, по-перше, вони мають методологічне значення для практичної діяльності по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень; по-друге, можуть слугувати емпіричною базою для подальших досліджень у сфері адміністративного процесу; по-третє, теоретичні положення, висновки та практичні рекомендації можуть бути використані для викладання навчальних дисциплін «Адміністративне право», «Адміністративна відповідальність» у вищих юридичних навчальних закладах, підготовки підручників, навчальних і навчально-методичних посібників тощо.

Особистий внесок здобувача. Дисертаційне дослідження є самостійною науковою роботою. Основні теоретичні положення та розробки, які характеризують наукову новизну дослідження, теоретичне і практичне значення його результатів, одержані дисертантом особисто.

Апробація результатів дисертації. Основні результати дисертаційного дослідження оприлюднені та обговорювались на таких міжнародних науково-практичних конференціях: «Сучасні тенденції розвитку юридичної науки і практики» (м. Львів, 26–27 грудня 2014 р.); «Сучасні тенденції в юридичній науці України та зарубіжних країн» (м. Запоріжжя, 26–27 грудня 2014 р.); «Сучасні правові системи світу в умовах глобалізації: реалії та перспективи» (м. Київ, 13–14 березня 2015 р.); «Правові реформи в Україні: реалії сьогодення» (м. Харків, 17–18 квітня 2015 р.); «Реформування законодавства України та розвиток суспільних відносин в Україні: питання взаємодії» (м. Ужгород, 24–25 квітня 2015 р.).

Публікації. Основні результати дисертаційного дослідження викладено в одинадцяти публікаціях, зокрема у шести наукових статтях, п'ять з яких опубліковані у наукових фахових виданнях України та одна – у зарубіжному фаховому виданні, а також у тезах п'яти наукових доповідей та повідомлень на науково-практичних конференціях.

Структура та обсяг дисертації. Структура дисертації зумовлена метою та задачами дослідження. Робота складається зі вступу, трьох розділів, у яких об'єднано вісім підрозділів, висновків, одного додатку, списку використаних джерел (190 найменувань на 20 сторінках). Загальний обсяг дисертації становить 207 сторінок, з них основного тексту – 181 сторінка.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обґрунтовується актуальність теми дисертації, визначаються її зв'язок з науковими програмами, планами, темами, мета і задачі, об'єкт і предмет, методи дослідження, розкривається наукова новизна та практичне значення одержаних результатів, наводяться відомості про апробацію результатів і публікації.

Розділ 1 «Теоретичні засади провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень» присвячений теоретичному обґрунтуванню природи і змісту провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень, визначенню його місця в структурі адміністративно-деліктного процесу і складається з трьох підрозділів.

У *підрозділі 1.1 «Теоретичні засади адміністративно-деліктного процесу»* розглядаються існуючі в науці підходи до визначення поняття адміністративного процесу взагалі та адміністративно-деліктного процесу зокрема. На підставі такого аналізу висловлюється думка про те, що традиційний термін «адміністративний процес», на відміну від відомих видів судових процесів, є узагальнюючим терміном, який означає велику кількість видів виконавчо-розпорядчої діяльності, які здійснюються у процесуальній формі. Це не дає можливості розглядати адміністративний процес як сукупність різноманітних адміністративних проваджень, об'єднаних спільною процесуальною метою.

Доводиться, що об'єктивно існуючим різновидом адміністративного процесу є адміністративно-деліктний процес, який має відповідну нормативну конструкцію і структуру, що відповідає класичним теоретичним уявленням про юридичний процес.

Основу адміністративно-деліктного процесу становить провадження у справах про адміністративні правопорушення. При цьому підтримується точка зору, що до структури адміністративного процесу як самостійні складові входять ще й провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень та провадження щодо перегляду постанов у справах про адміністративні правопорушення.

Крім того, доводиться наявність у структурі адміністративно-деліктного процесу окремого провадження по заміні адміністративних стягнень. Зокрема обґрунтовується, що для прийняття рішення про заміну адміністративного стягнення уповноважені суб'єкти, виходячи із узагальнених правил здійснення адміністративно-юрисдикційних проваджень, мають здійснити низку мінімально необхідних дій. По-перше, орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, повинен підготувати подання про заміну адміністративного стягнення стосовно конкретної особи з обґрунтуванням наявності підстав для здійснення такої заміни, а також скерувати це подання до того суду, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення. По-друге, суд, отримавши зазначене подання, має виконати певні підготовчі дії, зокрема, переконатись, що заміна адміністративного стягнення, про яку йдеться у поданні, належить до його компетенції; перевірити, чи правильно оформлене подання та документи, що до нього долучені. По-третє, суд зобов'язаний розглянути справу по суті, тобто визначити, чи дійсно існують підстави для заміни адміністративного стягнення, а також чи є обставини, які можуть перешкодити виконанню нового адміністративного стягнення. По-четверте, суд має прийняти рішення про заміну адміністративного стягнення, оформити відповідну постанову та довести цю постанову до відома правопорушника та органу, який вніс відповідне подання.

Робиться узагальнення, що заміна адміністративних стягнень повинна здійснюватись у процесуальній формі і, більш того, має бути передбачено окремо виділене провадження по заміні адміністративних стягнень.

У рамках даного підрозділу запропоновано авторські визначення понять «адміністративно-деліктний процес», «провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень», «провадження по заміні адміністративних стягнень».

У підрозділі 1.2 «Виконавчі провадження в адміністративному праві» розглядається роль та місце виконавчих проваджень в адміністративному праві. Показано, що в рамках адміністративного права можна виділити принаймні три інституційно відокремлених адміністративних проваджень виконавчого характеру, а саме: провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень за КУпАП; провадження по виконанню кримінальних покарань за Кримінально-виконавчим кодексом України; провадження по виконанню

судових рішень та рішень інших органів за Законом України «Про виконавче провадження».

Усі зазначені провадження характеризуються тим, що вони мають на меті практичну примусову реалізацію правозастосовних актів, прийнятих різними органами державної влади.

Загальними характерними ознаками цих проваджень є те, що вони здійснюються органами виконавчої влади або створеними ними суб'єктами, або за їх дорученням іншими суб'єктами; предметом провадження є виконання рішень судових або інших органів державної влади; виконання пов'язується з використанням засобів примусу, тобто відповідні виконавчі дії здійснюються без урахування волі особи, стосовно якої вони виконуються; всі провадження спрямовані на безумовне і повне виконання рішень судових або інших органів державної влади.

У підрозділі 1.3 «*Види проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень*» обґрунтовується, що виконання кожного з видів адміністративних стягнень здійснюється за окремими правилами переважно в рамках відповідних процесуальних форм. Крім того, доводиться, що частина адміністративних стягнень виконується у так званій «непроцесуальній формі». Непроцесуальна форма виконання постанов про накладення адміністративних стягнень має місце тоді, коли для реального виконання адміністративного стягнення не потрібне залучення суб'єкта владних повноважень, а, отже, здійснення будь-яких дій примусового характеру. Це є властивим для виконання адміністративного стягнення у виді попередження або для випадків, коли адміністративний штраф сплачується правопорушником добровільно.

При цьому зауважується, що окремим провадженням по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень властиві певні особливості, що зумовлюються характером самих адміністративних стягнень, на підставі яких виділяються такі види провадження: по виконанню адміністративних стягнень особистого характеру, по виконанню адміністративних стягнень майнового характеру, по виконанню адміністративних стягнень організаційного характеру.

Відповідно до цього поділу побудована структура наступного розділу дисертації.

Розділ 2 «Особливості змісту та структури проваджень по виконанню постанов про накладення окремих видів адміністративних стягнень» присвячений аналізу нормативних конструкцій окремих видів проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень, виділенню їх особливостей і складається з трьох підрозділів.

У підрозділі 2.1 «*Провадження по виконанню адміністративних стягнень особистого характеру*» розглядаються нормативні конструкції проваджень по виконанню адміністративних стягнень у виді позбавлення спеціального права, наданого певному громадянину, та адміністративного арешту.

Обґрунтовується, що характерною особливістю провадження по виконанню постанов про накладення адміністративного стягнення у виді позбавлення права керування транспортним засобом є те, що його виконання полягає у вилученні і зберіганні уповноваженим суб'єктом документа, який посвідчує право на керування

транспортним засобом, причому таке вилучення здійснюється ще на стадії адміністративного розслідування в рамках провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Другою особливістю є те, що закінчення виконання постанови про накладення зазначеного адміністративного стягнення, незважаючи на обмежений строк такого стягнення, пов'язується не із закінченням цього строку, а з фактом успішного складання правопорушником теоретичного і практичного іспиту для отримання права на керування транспортним засобом.

Ураховуючи різний ступінь правової регламентації виконання постанов про позбавлення громадян права певного виду, запропоновано єдиний підхід щодо поводження із документами, що посвідчують наявність відповідного права і вилученими у процесі виконання адміністративного стягнення, а також запропоновано відповідні зміни до частини другої статті 321 КУпАП.

Досліджуючи структуру провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень у виді адміністративного арешту, автор виділяє і характеризує такі стадії, як звернення постанови про накладення адміністративного стягнення до виконання, підготовка до виконання, виконання і завершення виконання.

При розгляді провадження по виконанню постанови про накладення адміністративного стягнення у виді адміністративного арешту запропоновано авторський варіант вирішення колізії між нормою про негайне виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у виді адміністративного арешту та нормою про право особи на оскарження такої постанови.

Зокрема, пропонується встановити правило, згідно з яким виконання постанови про застосування адміністративного арешту відтерміновується до моменту прийняття рішення про оскарження такої постанови. Наголошується, що таке рішення має бути прийняте протягом доби з моменту прийняття судом рішення про застосування адміністративного стягнення у виді адміністративного арешту. До того часу особа, до якої застосовано адміністративне стягнення, перебуває у стані адміністративного затримання. Протягом цього часу така особа має необмежене право спілкування з адвокатом або самостійного оскарження. Якщо протягом доби відповідна скарга не подана, постанова про накладення адміністративного стягнення у виді адміністративного арешту набуває чинності і відбувається її виконання. Якщо скаргу подано, то особа перебуває у стані адміністративного затримання до прийняття відповідного рішення апеляційним судом.

У підрозділі 2.2 *«Провадження по виконанню адміністративних стягнень майнового характеру»* розглядаються нормативні конструкції проваджень по виконанню адміністративних стягнень у виді оплатного вилучення та конфіскації предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, а також примусового стягнення штрафів.

У рамках провадження по примусовому виконанню постанов про накладення адміністративного стягнення у виді штрафу розглянуто два різновиди такого провадження. Перший стосується ситуацій, коли стягнення звертається на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи правопорушника. Таке стягнення здійснюється у разі відсутності у правопорушника коштів на рахунках у банках

чи інших фінансових установах, відсутності чи недостатності майна боржника для покриття в повному обсязі належних до стягнення сум, а також у разі виконання рішень про стягнення періодичних платежів та стягнення на суму, що не перевищує трьох мінімальних розмірів заробітної плати.

Другий різновид провадження – щодо примусового виконання постанов про накладення адміністративного стягнення у виді штрафу – стосується звернення стягнення на кошти та інше майно боржника. Такий захід застосовується у тому разі, коли розмір штрафу перевищує три мінімальні заробітні плати. Стадія безпосереднього виконання у даному разі полягає в арешті, вилученні та примусовій реалізації вилученого майна. Відповідно ці дії можна вважати етапами зазначеної стадії.

Важливою особливістю виконання постанов про накладення адміністративних стягнень у виді оплатного вилучення чи конфіскації є те, що окремі етапи виконання реалізуються під час провадження у справах про адміністративні правопорушення. Зокрема, вилучення предметів, які стали знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, здійснюється ще на стадії адміністративного розслідування. Отже, при виконанні постанови про накладення таких адміністративних стягнень залишаються лише дії, пов'язані із визначенням подальшої долі вилучених предметів. На підставі цієї особливості виділено такий різновид проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень, як усічене провадження.

На прикладі зазначених адміністративних стягнень також доведено існування подвійного провадження. Оскільки оплатне вилучення та конфіскація можуть застосовуватись як додаткові стягнення, то постанова про накладення адміністративного стягнення може містити одразу два стягнення. Отже, провадження по виконанню такої постанови буде складатись із двох самостійних проваджень: провадження по виконанню основного адміністративного стягнення і провадження по виконанню додаткового адміністративного стягнення.

Для кожного із перелічених видів проваджень характерним є те, що їх частина здійснюється із залученням державних виконавців, які реалізують свої функції на підставі Закону України «Про виконавче провадження». Ступінь їх участі у провадженні визначається характером адміністративного стягнення. У разі оплатного вилучення чи конфіскації державний виконавець організує лише реалізацію вилучених чи конфіскованих предметів, а у разі примусового стягнення штрафу – цілий комплекс дій, пов'язаних із з'ясуванням того, на які об'єкти права власності правопорушника може бути звернене стягнення.

Зазначена особливість розглянутих в даному підрозділі проваджень дала можливість виділити такий різновид проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень, як складне провадження, або «провадження в провадженні».

У підрозділі 2.3 «Провадження по виконанню адміністративних стягнень організаційного характеру» розглядаються нормативні конструкції проваджень по виконанню адміністративних стягнень у виді громадських робіт та виправних робіт.

Аналіз норм, що регламентують виконання постанов про накладення адміністративних стягнень у виді громадських та виправних робіт, дав можливість

виділити у структурі відповідних проваджень крім традиційних, дві специфічні стадії, а саме приведення постанови до виконання та припинення виконання. У рамках даного підрозділу детально розкрито зміст цих та інших стадій відповідного провадження.

Так, наприклад, стадія приведення постанови про накладення адміністративного стягнення у виді громадських робіт до виконання включає низку таких, послідовно вчинюваних дій:

1) на кожного порушника в кримінально-виконавчій інспекції заводиться особова справа та заповнюється облікова картка порушника, на якого накладено адміністративне стягнення у виді громадських робіт, в якій ведеться сумарний облік відпрацьованих порушником годин;

2) після отримання постанови суду порушнику надсилається виклик до кримінально-виконавчої інспекції;

3) з порушником проводиться бесіда, під час якої роз'яснюються порядок та умови виконання стягнення, наслідки ухилення від відбування громадських робіт, передбачені статтею 321⁴ Кодексу України про адміністративні правопорушення;

4) з метою здійснення контролю за відбуванням порушником громадських робіт кримінально-виконавча інспекція надсилає запит за його основним місцем роботи (навчання) щодо надання власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом (керівником навчального закладу) інформації про посаду, яку обіймає порушник, та правила внутрішнього трудового розпорядку підприємства, установи, організації (навчального закладу);

5) відповідно до визначеного органами місцевого самоврядування переліку об'єктів, на яких порушники відбувають громадські роботи, кримінально-виконавча інспекція у десятиденний строк з дня отримання постанови суду видає порушнику направлення на один з цих об'єктів.

Ще однією особливістю даних проваджень є те, що повноцінним учасником провадження в них виступає власник чи інші посадові особи підприємства, установи чи організації, де правопорушник працює і відбуває виправні роботи або здійснює громадські роботи.

На підставі аналізу статистичних даних про застосування даних видів адміністративних стягнень показано, що виправні роботи як вид адміністративних стягнень суттєво втратили своє значення. Натомість громадські роботи стають дедалі все більш поширеним адміністративним стягненням. Це пояснюється тим, що виправні роботи значною мірою втратили свій сенс як виправні і перетворилися на стягнення скоріше майнового характеру, ніж виправно-трудового.

Розділ 3 «Принципи провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень» присвячений дослідженню концептуальних засад провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень і має два підрозділи.

У підрозділі 3.1 *«Поняття та види принципів провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень»* виокремлено та проаналізовано принципи провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень.

Враховуючи, що провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень пов'язане з провадженням у справах про адміністративні правопорушення в рамках адміністративно-деліктного процесу, за основу взято систему принципів провадження у справах про адміністративні правопорушення у співвідношенні з особливостями проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень.

Зокрема, обґрунтовується точка зору, що провадженню по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень повною мірою властиві принципи законності та гуманності.

Частина принципів, притаманних провадженню у справах про адміністративні правопорушення, взагалі не властива провадженню по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень. Такими є принципи об'єктивності істини, диспозитивності та оперативності.

Принцип об'єктивності істини має реалізовуватись там, де уповноважений суб'єкт має справу з необхідністю здійснення юридичної кваліфікації, тобто співвіднесення фактів об'єктивної реальності з положеннями відповідної норми права. Проте під час виконання постанови про накладення адміністративного стягнення юридична кваліфікація не здійснюється, отже, підстав для реалізації принципу об'єктивності істини немає.

Принцип диспозитивності, який полягає в тому, що будь-яка особа, яка є одним з учасників адміністративно-юрисдикційного процесу, має змогу на свій розсуд розпоряджатися своїми правами, не є властивим провадженню по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень з огляду на те, що у провадженні по виконанню постанов про накладення адміністративного стягнення особа, до якої відповідне стягнення застосовано, жодними процесуальними правами не наділяється. Натомість у неї є багато обов'язків, які мають бути безумовно виконаними.

Частина принципів провадження у справах про адміністративні правопорушення властива тільки окремим видам проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень. Це стосується, наприклад, принципів усності і безпосередності. Прояви принципу усності можна знайти у провадженнях по виконанню постанов про накладення таких адміністративних стягнень, як адміністративний арешт, попередження, громадські роботи. Водночас усність не характерна для проваджень по виконанню постанов про накладення таких адміністративних стягнень, як виправні роботи, оплатне вилучення чи конфіскація.

Принцип безпосередності, у свою чергу, не властивий провадженням по виконанню постанов про накладення таких адміністративних стягнень, як громадські роботи, виправні роботи, оплатне вилучення, конфіскація. У всіх цих випадках до виконання залучається сторонній суб'єкт.

Разом із тим, провадженням по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень притаманний принцип безумовного виконання адміністративного стягнення. Цей принцип є ключовим для досліджуваного виду адміністративного провадження, оскільки саме він відображає результативність та ефективність адміністративної відповідальності і досягнення її мети. Важливим проявом зазначеного принципу є передбачені КУпАП можливості заміни

адміністративних стягнень у випадках, коли накладене адміністративне стягнення не може бути виконаним з тих чи інших причин.

Зазначене є додатковим підтвердженням певної самостійності провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень.

У підрозділі 3.2 *«Особливості реалізації принципу безумовного виконання адміністративних стягнень»* здійснюється аналіз схеми заміни адміністративних стягнень та процесуальних засад такої заміни, що містяться в КУпАП. На підставі такого аналізу доводиться нелогічність чинної схеми заміни адміністративних стягнень з огляду на зміст передбачених законом підстав такої заміни.

Зокрема, підставами для заміни громадських робіт на штраф є: втрата працездатності; призов на строкову військову службу; взяття під варту; засудження до кримінального покарання у виді позбавлення або обмеження волі; якщо невідоме місцезнаходження особи. Аналіз змісту та наслідків зазначених обставин дав можливість стверджувати, що заміна адміністративних стягнень у виді громадських робіт та виправних робіт на штраф за наявності таких підстав є нелогічною, оскільки у разі виникнення більшості таких підстав, особа, щодо якої застосовано адміністративне стягнення, втрачає джерела доходів і стягнення з неї штрафів за таких умов ускладнюється і навіть стає неможливим.

З урахуванням змісту адміністративних стягнень та проблем організації їх практичного виконання запропоновано авторську схему заміни адміністративних стягнень. У даному разі використовується логіка заміни адміністративного стягнення, механізм виконання якого припускає можливість його невиконання чи ухилення від виконання, на такий, виконання якого є абсолютним.

На підставі розробленої схеми заміни адміністративних стягнень описуються вимоги до процесуальної конструкції провадження по заміні адміністративних стягнень та пропонується проект глави 34 КУпАП *«Провадження по заміні адміністративних стягнень»*.

ВИСНОВКИ

У дисертації наведено теоретичне узагальнення й нове вирішення наукового завдання, що полягає у визначенні теоретичних та практичних засад проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень. Автором сформульовано низку висновків, пропозицій і рекомендацій, спрямованих на вирішення зазначеного завдання. Основні з них такі:

1. Провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень є самостійним адміністративним провадженням у складі адміністративно-деліктного процесу. Адміністративно-деліктний процес – це регламентований нормами адміністративного права порядок виявлення та фіксації адміністративних правопорушень, застосування адміністративних стягнень до осіб, що їх вчинили, практичного виконання цих стягнень, а також забезпечення прав осіб, що притягуються до адміністративної відповідальності. Крім того, в рамках адміністративно-деліктного процесу можна виділити провадження по заміні адміністративних стягнень.

2. Структурними складовими адміністративно-деліктного процесу є такі: провадження у справі про адміністративні правопорушення; провадження щодо перегляду постанови у справі про адміністративні правопорушення; провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень; провадження по заміні адміністративних стягнень.

Провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень – це регламентована нормами адміністративного права діяльність органів виконавчої влади (їх посадових осіб) або уповноважених ними суб'єктів щодо практичної примусової реалізації заходів впливу на осіб, що вчинили адміністративні правопорушення, відповідно до змісту накладених на них адміністративних стягнень для реалізації цілей адміністративної відповідальності.

Провадження по заміні адміністративних стягнень – це регламентована нормами адміністративного права діяльність органів виконавчої влади (їх посадових осіб) або уповноважених ними суб'єктів щодо заміни адміністративних стягнень, які були накладені на особу за вчинення адміністративного правопорушення, але не змогли бути виконані з об'єктивних чи суб'єктивних причин, на інші адміністративні стягнення, виконання яких може бути безумовно забезпечене.

3. Частина проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративного стягнення здійснюються у непроцесуальній формі. Це стосується виконання постанов про накладення адміністративного стягнення у виді попередження та випадків добровільного виконання постанов про накладення адміністративного стягнення у виді штрафу.

4. Особливість провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень у виді громадських та виправних робіт полягає у наявності стадії приведення постанови до виконання, яка відсутня в інших аналогічних провадженнях. На цій стадії здійснюється підготовка правопорушника до безпосереднього виконання адміністративного стягнення, а також підготовка умов для такого виконання. Важливою особливістю провадження по виконанню постанов про накладення адміністративного стягнення у виді громадських та виправних робіт є те, що повноцінним учасником досліджуваного провадження в ньому виступає власник підприємства, установи чи організації, на якому правопорушник здійснює громадські роботи або працює постійно.

5. Особливості виконання постанов про накладення адміністративних стягнень у виді оплатного вилучення чи конфіскації дають можливість виділити «усічені провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень». Усічене провадження має місце тоді, коли окремі стадії чи етапи виконання реалізуються в рамках провадження по справі про адміністративне правопорушення. У справах про адміністративні правопорушення, санкції за вчинення яких передбачають застосування оплатного вилучення чи конфіскації предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, вилучення у правопорушника таких предметів відбувається ще на стадії адміністративного розслідування. Отже, при виконанні постанови про накладення таких адміністративних стягнень залишаються лише дії, пов'язані із визначенням подальшої долі вилучених предметів.

6. Оскільки оплатне вилучення та конфіскація предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, можуть застосовуватись як додаткові стягнення, то постанова про накладення адміністративного стягнення може містити одразу два стягнення. Тому провадження по виконанню такої постанови буде складатися з двох самостійних проваджень: провадження по виконанню основного адміністративного стягнення і провадження по виконанню додаткового адміністративного стягнення. Таким чином, можна виділити такий вид провадження по виконанню постанови про накладення адміністративного стягнення, як подвійне провадження.

7. У випадках, коли для виконання постанов про накладення адміністративних стягнень залучаються державні виконавці, можна виділити складне провадження, або провадження у провадженні. Це зумовлено тим, що з моменту вступу в дію державного виконавця починає реалізовуватись окремий вид адміністративних проваджень – виконавче провадження, яке здійснюється на підставі Закону України «Про виконавче провадження».

8. Характерною особливістю провадження по виконанню постанов про накладення адміністративного стягнення у виді позбавлення права керування транспортним засобом є те, що закінчення виконання постанови про накладення зазначеного адміністративного стягнення, незважаючи на обмежений строк такого стягнення, пов'язується не із закінченням цього строку, а з фактом успішного складання правопорушником теоретичного і практичного іспиту для отримання права на керування транспортним засобом.

9. З метою вирішення колізії між нормою про негайне виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у виді адміністративного арешту та нормою про право особи на оскарження такої постанови необхідно встановити правило, згідно з яким справи про адміністративні правопорушення, за які може бути призначений адміністративний арешт, розглядалися б колегією з трьох суддів з обов'язковою участю адвоката. Це дозволить суттєво знизити ризик необ'єктивного вирішення справи і призначення адміністративного стягнення у виді адміністративного арешту. Видається доцільним встановити правило, згідно з яким виконання постанови про застосування адміністративного арешту відтерміновується до моменту прийняття рішення про оскарження такої постанови.

10. Значна частина принципів, притаманна провадженню по справах про адміністративні правопорушення, не є властивою для провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень. Такими, зокрема, є принципи об'єктивності істини, диспозитивності, оперативності. Два принципи провадження по справах про адміністративні правопорушення можуть бути властивими провадженню по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень тільки частково. Це принципи усності та безпосередності.

11. Принцип законності повною мірою притаманний провадженню в справах про адміністративні правопорушення, і провадженню по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень, як і принцип гуманності, який полягає у вимозі забезпечення поваги до особистості під час здійснення різних видів державної діяльності, в тому числі й тієї, яка виконується в рамках адміністративно-деліктного процесу.

12. Серед принципів провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень можна виділити принцип безумовного виконання адміністративного стягнення, який не властивий провадженню по справах про адміністративні правопорушення, але властивий провадженням по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень. Сутність даного принципу полягає у забезпеченні безумовного і неухильного виконання адміністративного стягнення, накладеного на правопорушника.

13. Схема заміни адміністративних стягнень пропонується у такому вигляді: адміністративне стягнення у виді штрафу може бути замінене на адміністративне стягнення у виді громадських робіт у разі відсутності у особи, на яку накладене адміністративне стягнення, джерел доходів або майна, необхідних для його виконання; адміністративне стягнення у виді громадських робіт може бути замінене на адміністративне стягнення у виді адміністративного арешту в разі ухилення особи від його виконання; адміністративне стягнення у виді виправних робіт може бути замінене на адміністративне стягнення у виді адміністративного арешту в разі ухилення особи від його виконання.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

1. Лівар Ю. О. Заміна адміністративних стягнень у провадженні по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень / Ю. О. Лівар // Часоп. Київ. ун-ту права. – 2014. – № 4. – С. 110–113.

2. Лівар Ю. О. Про структуру адміністративно-деліктного процесу / Ю. О. Лівар // Наук. вісн. Міжнар. гуманітар. ун-ту. – Серія: Юриспруденція. – 2014. – № 12. – Т. 1. – С. 206–209.

3. Лівар Ю. О. Принципи провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень / Ю. О. Лівар // Вісн. Ужгород. нац. ун-ту. – Серія Право. – 2015. – № 32. – Т. 3. – С. 48–53.

4. Ливар Ю. О. Процессуальные основы исполнения постановлений о наложении административных взысканий имущественного характера / Ю. О. Ливар // *Legea și Viata: междунар. науч.-практ. прав. журн.* – 2015. – № 6/3 (282). – С. 71–74.

5. Лівар Ю. О. Процесуальні засади виконання постанов про накладення адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту / Ю. О. Лівар // Наук. вісн. Міжнар. гуманітар. ун-ту. – Серія: Юриспруденція. – 2015. – № 13. – Т. 1. – С. 98–101.

6. Лівар Ю. О. Про виконавчі провадження в адміністративному праві / Ю. О. Лівар // Вісн. Харк. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна. – Серія: Право. – 2015. – № 1151. – С. 198–202.

7. Лівар Ю. О. Непроцесуальні провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень / Ю. О. Лівар // Сучасні тенденції розвитку юридичної науки і практики: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Львів,

26–27 грудня 2014 р. – Львів: Західноукр. орг. «Центр правничих ініціатив», 2014. – Ч. 2. – С. 40–43.

8. Лівар Ю. О. Особливості виконання постанов про накладення адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту / Ю. О. Лівар // Сучасні тенденції юридичної науки в Україні та зарубіжних країнах: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 26–27 грудня 2014 р. – Запоріжжя: Запоріз. міська громад. орг. «Істина», 2014. – С. 107–109.

9. Лівар Ю. О. Про структуру провадження по виконанню адміністративного стягнення у вигляді громадських робіт / Ю. О. Лівар // Сучасні правові системи світу в умовах глобалізації: реалії та перспективи: [матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 13–14 березня 2015 р.]. – Київ: Центр прав. наук. дослідж., 2015. – С. 65–68.

10. Лівар Ю. О. Особливості провадження по виконанню постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортним засобом / Ю. О. Лівар // Правові реформи в Україні: реалії сьогодення: [матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Харків, 17–18 квітня 2015 р.]. – Харків: Асоціація аспірантів-юристів, 2015. – С. 55–57.

11. Лівар Ю. О. Особливості провадження по примусовому виконанню постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу / Ю. О. Лівар // Реформування законодавства України та розвиток суспільних відносин в Україні: питання взаємодії: [матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Ужгород, 24–25 квітня 2015 р.]. – Ужгород: Ужгород. нац. ун-т, 2015. – С. 117–120.

АНОТАЦІЯ

Лівар Ю. О. Провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень. – На правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. – Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. – Харків, 2015.

Дисертацію присвячено аналізу структури, змісту та особливостей проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень. У роботі доводиться самостійний характер відповідних проваджень та обґрунтовується їх місце в структурі адміністративно-деліктного процесу поряд із провадженням у справах про адміністративні правопорушення та провадженням щодо перегляду постанов у справах про адміністративні правопорушення. Крім того, доводиться існування ще одного провадження, спорідненого із досліджуваним, а саме – провадження по заміні адміністративних стягнень.

Детально розглядаються процесуальні конструкції проваджень по виконанню постанов про накладення всіх існуючих видів адміністративних стягнень, виділяються їх особливості, формулюються відповідні теоретичні узагальнення.

З позицій оцінки структури проваджень по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень поряд із традиційним виділені такі види, як усічене провадження, складне (подвійне) провадження та відкладене провадження.

Розглянуто принципи провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень. Обґрунтовано існування специфічного для цього виду проваджень принципу – принципу безумовного виконання адміністративних стягнень, розкрито механізм його реалізації.

Ключові слова: адміністративне стягнення, виконання адміністративних стягнень; постанова про накладення адміністративного стягнення, провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень.

АННОТАЦИЯ

Ливар Ю. О. Производство по исполнению постановлений о наложении административных взысканий. – На правах рукописи.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.07 – административное право и процесс; финансовое право; информационное право. – Харьковский национальный университет имени В. Н. Крзина. – Харьков, 2015.

Диссертация посвящена анализу структуры, содержания и особенностей производств по исполнению постановлений о наложении административных взысканий. В работе доказывается самостоятельный характер соответствующих производств и определяется их место в структуре административно-деликтного процесса вместе с производством по делам об административных правонарушениях и производством по пересмотру постановлений по делам об административных правонарушениях. Кроме того, доказывается существование еще одного производства, родственного исследуемому, а именно – производства по замене административных взысканий.

Производство по исполнению постановлений о наложении административных взысканий рассматривается как урегулированная нормами административного права деятельность органов исполнительной власти (их должностных лиц) либо уполномоченных ими лиц по практической принудительной реализации мер воздействия на лиц, совершивших административные правонарушения, в соответствии с содержанием наложенных на них административных взысканий с целью реализации задач административной ответственности. Производство по замене административных взысканий рассматривается как урегулированная нормами административного права деятельность уполномоченных субъектов по замене административных взысканий, которые были наложены на лицо за совершение административного правонарушения, но не смогли быть исполнены по объективным или субъективным причинам, на другие административные взыскания, исполнение которых может быть безусловно обеспечено.

На основе изучения процессуальных конструкций производств по исполнению постановлений о наложении административных взысканий показано, что структура

производства зависит от характера административного взыскания, и в силу этого, каждому производству свойственна своя, отличная от других структура.

Детально проанализированы процессуальные конструкции производств по исполнению постановлений о наложении всех существующих видов административных взысканий, выделены их особенности, сделаны соответствующие теоретические обобщения. С позиций оценки структуры производств по исполнению постановлений о наложении административных взысканий кроме традиционного выделены такие виды, как усеченное производство, сложное (удвоенное) производство и вложенное производство.

Рассмотрены принципы производства по исполнению постановлений о наложении административных взысканий. В частности, акцентируется внимание на том, что данному производству не свойственны присущие производству по делам об административных правонарушениях принципы объективности истины, диспозитивности и оперативности. Некоторые принципы производства по делам об административных правонарушениях, например, принципы устности и непосредственности, свойственны только производствам по исполнению отдельных видов административных взысканий.

Среди принципов производства по исполнению постановлений о наложении административных взысканий выделяется принцип, не свойственный производству по делам об административных правонарушениях. Этот принцип предложено называть принципом «безусловного исполнения административного взыскания». Его сущность заключается в обеспечении безусловного и неуклонного исполнения административного взыскания, наложенного на правонарушителя.

В работе осуществлен анализ содержащейся в КУоАП схемы замены административных взысканий и процессуальных оснований такой замены. При этом доказывается нелогичность действующей схемы замены административных взысканий с точки зрения содержания предусмотренных законом оснований такой замены. С учетом содержания административных взысканий и проблем организации их практического исполнения предлагается авторская схема замены административных взысканий.

Ключевые слова: административное взыскание, исполнение административных взысканий, постановление о наложении административного взыскания, производство по исполнению постановлений о наложении административных взысканий.

SUMMARY

Livar Ju. O. Proceedings on the Decisions Execution on the Imposition of the Administrative Penalties. – The manuscript.

Dissertation for Candidate Degree in Law, specialty 12.00.07 – administrative law and administrative procedure; financial law; information law. – Kharkiv National University named after V. N. Karazin. – Kharkiv, 2015.

The dissertation is devoted to the analysis of the structure, content and peculiarities of the proceedings on the decisions execution on the imposition of the administrative

penalties. It is substantiated the independent nature of the corresponding proceedings and it is grounded their place in the structure of the administrative and delictual procedure along with the proceedings on the administrative offences and proceedings on the decisions review on the administrative offences cases. In addition it is grounded the existence of another one related to the proceeding under the study, notably the proceeding on the substitution of the administrative penalties.

The procedural constructions of the proceedings on the decisions execution on the imposition of the all existing administrative penalties are under detailed analysis, it is singled out their peculiarities, and corresponding theoretical generalizations are formulated. From the position of the assessment of the structure of the proceedings on the decisions execution on the imposition of the administrative penalties it is singled out reduced proceeding, complex (doubled) proceeding and embedded proceeding.

The principles of the proceedings on the decisions execution on the imposition of the administrative penalties are under the study. It is substantiated the existence of the specific for this type of proceedings principle – the principle of the unconditional execution of the administrative penalties, it is disclosed the mechanism of its realization.

Key words: administrative penalty, execution of the administrative penalties, decision on the imposition of the administrative penalty, proceeding on the decisions execution on the imposition of the administrative penalties.